zondag 13 december 2020, Stadskerk Nijmegen (OCP), derde zondag van de advent, ds. Perla Akerboom-Roelofs, emeritus luthers predikant te Nijmegen

[1e lezing: Jesaja 65, 17-25] (Willibrordvertaling)
17 Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; en aan wat vroeger is geweest
wordt niet meer gedacht, het komt niet meer in de gedachten op: 18 maar vreugde ga Ik
voor u scheppen en jubel voor altijd; waarachtig, Jeruzalem wordt door Mij herschapen in
een stad vol jubel met een bevolking vol blijdschap. 19 Dan zal Ik jubelen om Jeruzalem en
Mij verblijden om mijn volk; en snikken noch kermen worden er nog gehoord. 20 Er is geen
zuigeling meer aan wie slechts een kort leven beschoren is, en geen grijsaard die zijn leven
niet voltooit, want de jongste sterft als man van honderd jaar, en wie de honderd jaar niet
bereikt wordt als vervloekt beschouwd. 21 Zelf wonen zij in de huizen die zij hebben
gebouwd, en eten de vruchten van de wijngaard die zij zelf hebben geplant. 22 Zij bouwen
niet meer wat een ander zal bewonen en planten niets aan, waarvan een ander eten zal.
Want de levensdagen van mijn volk zullen even talrijk zijn als die van de bomen, en mijn
uitverkorenen zullen zelf genieten van het werk van hun handen. 23 Zij zullen zich niet moe
maken voor niets, geen kinderen ter wereld brengen voor de verschrikking. Zij zijn een
geslacht dat gezegend is door Jahwe, en hun nakomelingen met hen. 24 Nog voor zij roepen
zal Ik hen antwoorden, terwijl ze nog spreken zal Ik hen verhoren. 25 Dan grazen de wolf en
het lam eensgezind, de leeuw eet dan hooi zoals het rund, terwijl de slang zich voeden zal
met stof. Niemand zal nog kwaad doen of onheil stichten op geheel mijn heilige berg, zo
spreekt Jahwe.

[Evangelie: Johannes 3, 22-33)] (Willibrordvertaling)
22 Daarna ging Jezus met zijn leerlingen het land van Judea in, bleef daar enige tijd met hen
en doopte er. 23 Maar ook Johannes diende het doopsel toe, te Enom bij Salim, omdat daar
veel water was; men ging daarheen om zich te laten dopen. 24 Johannes was namelijk nog
niet in de gevangenis geworpen. 25 Enige leerlingen uit de kring van Johannes geraakten in
een twistgesprek met een Jood over reinigingskwesties. 26 Zij gingen naar Johannes en
zeiden hem: “Rabbi, de man die met u was aan de overkant van de Jordaan en over wie gij
een getuigenis hebt gegeven: nu Hij aan het dopen is, lopen ze allemaal naar Hèm toe.” 27
Johannes gaf hun ten antwoord: “Een mens kan zich niets toeëigenen, tenzij het hem vanuit
de hemel gegeven is. 28 Gij zijt zelf mijn getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Messias niet,
maar een gezondene om voor Hem uit te gaan. 29 De bruidegom is hij die de bruid heeft,
maar de vriend van de bruidegom, die staat te luisteren of hij hem hoort, is al vol blijdschap
wanneer hij de stem van de bruidegom verneemt. Zo nu is mijn vreugde en ze is volkomen.
30 Hij moet groter worden maar ik kleiner.
31Wie van boven komt, staat boven allen. Wie van de aarde is, behoort tot de aarde en
spreekt de taal van de aarde. Wie uit de hemel komt, staat boven allen. 32 Hij legt
getuigenis af van wat Hij zag en hoorde, maar toch aanvaardt niemand zijn getuigenis. 33
Wie zijn getuigenis wel aanvaardt, bezegelt daarmee dat God waarachtig is.

[overweging:]

Lieve gemeente,

hier in de Stevenskerk en thuis, of waar u ook bent; we vormen één Gemeente!

We hebben gelezen uit het Evangelie van Johannes: Johannes 3 : 22 – 30 (33).

“Daarna ging Jezus met zijn leerlingen naar het land van Judéa. Hij bleef daar met hen en Hij doopte.”

Dat is typisch! Wij dachten altijd, dat alleen Johannes de Doper doopte. Daarom heet hij zo: “O allerbeste Jan Baptist”. En hij is toch degene, die Jezus zelf gedoopt heeft. En daarom – zo hebben we geleerd – worden ook wij gedoopt. Jezus , die zonder zonden is en dus niet gedoopt behoefde te worden, doet het ons juist vóór. ‘Om alle gerechtigheid te vervullen’. Johannes doopte met water bij de Jordaan. En Johannes getuigt daarvan; dat de Geest op Jezus neerdaalt en blijft rusten op Hem; hij is dan getuige wanneer de Geest neerdaalt als een duif. En diegene zal dopen niet alleen met water, maar met heilige Geest en met vuur. “Dat heb ik gezien en getuigd, dat Hij de Zoon van God is.”

Prachtig! Nu weet iedereen wie Jezus is en daarop heeft Johannes de Doper ons gewezen: “Hij is het, van wie ik niet waardig ben de schoenriem los te maken.” (Dat is werk van de minste slaaf) “ Hij is komende en onder u aanwezig.” Maar ook nu is er, net als toen, gerede twijfel. Wie is die Jezus eigenlijk?

Johannes doopt een doop tot bekering, reiniging en afwassing van de zonden. Dat was al bekend. Vele volken kennen een reinigingsgebruik. Voor het eten handen wassen, doen we nu ook. Het stof van de weg van de voeten wassen. Maar ook reiniging vóór het gebed. Dat doen de Moslims ook; dat heeft Mohammed van de Joden overgenomen. Die rituele wassingen waren bekend in de Mikwe en het Badhuis. Het gebruik van wijwater. En de Hindoes die zich baden in de Ganges, hoewel je daar niet echt schoon van wordt.

Water is de bron van het leven. Maar waarom maakt die Joodse man dan bezwaar bij Johannes? Toch niet om het dopen. Ik doop en de pastoor doopt en de dominee om de hoek doopt. Neen, het probleem is, dat er blijkbaar meer mensen naar Jezus gaan, dan naar Johannes de Doper. Een soort concurrentie. Johannes wordt hier “Rabbi” genoemd: “Leraar”. En dan herhaalt Johannes: ‘Ik ben de Christus, de Messias niet, maar ik ben voor Hem uit gezonden.’

In het Evangelie van Johannes staat dit getuigenis van Johannes de Doper tussen het nachtelijke gesprek van Jezus met Nikodemos en het gesprek van Jezus met de Samaritaanse vrouw bij de bron van Jacob. Daar staat in hoofdstuk 4 : “Toen Jezus hoorde dat aan de Farizeeën verteld werd, dat Hij meer leerlingen maakte en er ook meer doopte dan Johannes - Jezus doopte overigens niet zelf, zijn leerlingen deden dat - verliet Hij Judéa en ging weer naar Galilea.” Zo die vraag is dus opgelost: Jezus doopte niet zelf, maar Hij kreeg wel steeds

meer volgelingen en dat vonden de Joodse leiders wel verdacht. Want ook toen ontstonden Rabbijnen-scholen en leraren die zich opwierpen als de Messias. Ook nu zijn er ultraorthodoxe Rabbijnen en Messiasachtige lieden. Goeroes, waar mensen achteraan lopen. Zoals de volgelingen van Lubawitz en vult u zelf ook maar in.

Maar Johannes de Doper benadrukt, dat hij de Messias niet is, maar voor Hem uit is gezonden.

En dan volgen raadselachtige uitspraken over wat uit de hemel komt is van de hemel en wat uit de aarde komt is aards. Hier wordt Johannes de Doper sprekend opgevoerd en daarna niet meer.

“De Bruidegom krijgt de Bruid”; Christus is de Bruidegom en Israël is de Bruid. “De vriend van de Bruidegom staat te luisteren.” (en dat is Johannes de Doper zelf) “en die is blij, dat hij de stem van de Bruidegom hoort.” De vriend van de Bruidegom is dus ook de getuige. (die hebben we nodig bij een bruiloft.) “Dat vervult mij met grote vreugde.” Want dan is de taak van de getuige geslaagd.

“Hij moet groter worden en ik kleiner.”

Johannes de Doper, de voorloper van Hij die komt. De Heraut, die Zijn komst, de komst van de Koning aankondigt! Het volle licht moet nu op Jezus vallen. En zo raken ook wij steeds meer betrokken bij het Getuigenis van Johannes. Johannes de Doper verdwijnt straks geheel van het schouwtoneel. Jezus heeft al meer leerlingen en trekt rond in de wereld – Wij zijn ons aan het voorbereiden op Zijn komst in de wereld. Hij wordt eerst nog kleiner en onopvallender als Kind in de kribbe.

Zo schildert de Evangelist Johannes zijn boodschap voor de wereld in groot en klein, in licht en donker, met geloof en ongeloof en wij worden uitgedaagd het licht in het donker te zien, het kleine en onbeduidende te zoeken. De Boodschap van Kerst te horen, van de kwetsbare mens, die Jezus de Christus was, die op ons lijkt en zo dichtbij is. En onze grootste troost in leven en in sterven juist ook in deze tijd en in de tijd die komen gaat.

Amen

[voorbeden:]

Goede God, wij bidden U, schenk ons de vreugde en de vrede, de moed en de wijsheid,
Gij, die de wijsheid bent.
Help al die mensen die geen wijsheid zoeken, geen wijsheid uitstralen
en anderen meeslepen in hun onverstand.
Schenk ons de wijsheid van de Kinderen Gods.
Zo bidden wij: Kom, Heer Jezus, kom!

O, goede God, Eeuwige Vader, Vredevorst – Uw onuitsprekelijke Naam roepen wij aan

om alle onrecht, dat op deze wereld plaatsvindt.
Wij roepen U aan, Eeuwige, die er – zal – zijn voor ons,
zoals U hebt beloofd.
Zo bidden wij: Laat ons niet alleen en kom!

O, goede God, die U hebt laten planten in een mensenkind:
de Zoon van David, de Zoon van Jesse, de Zoon van God.
Dat U mag wortelen in onze wereld en wonen tussen de mensen,
zodat we Uw boodschap mogen doorgeven
en geduld hebben met onze medemensen en met onszelf.
Zo bidden wij in stilte……
Zo bidden wij; Goede God. Kom, Heer, kom morgen!
Amen

De cantorij zingt uit Gezangen voor Liturgie lied 633 : 1 en 3
Als slotlied wordt gezongen: Lied 466 : 1, 2, 3. Uit de z.g. O-Antifonen
Ik heb mij daardoor laten inspireren bij de Voorbeden. (PKA.A.-R)
**) Het is vandaag ook de Derde Dag van het Chanoeka-feest; het feest van de Inwijding van de Tempel in Jeruzalem, dat 8 dagen duurt.*

Van hieruit wens ik u allen een mooie Vierde Advent en gezegende Kerstdagen.

Vrede en alle goeds!

ds. Perla Akerboom, perlaakerboom@hotmail.com, tel. 024-323 80 24

Deze viering is in haar geheel terug te zien op:
https://kerkdienstgemist.nl/stations/2236/events/recording/160785000002236